

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 29. maj 2015 i sag nr. BS C3-28/2014:

A

mod
Patientskadeankenævnet
Finsensvej 15
2000 Frederiksberg

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagsøgeren, . A , kom den 29. januar 2012 til skade ved et fald, idet han slog hovedet og nakken og skar sig i højre lillefinger. Han henvendte sig samme dag på B , hvor han fik lillefingeren forbundet. Der er under sagen enighed om, at denne forbindelse var uhen-sigtsmæssig stram, hvilket var den udløsende årsag til, at der senere på grund af koldbrand måtte foretages en amputation af lillefingerens yderled.

Skaden i form af amputation af højre lillefingers yderled er anerkendt som en patientskade, og der er tilkendt sagsøgeren godtgørelse for varigt mén og svie og smerte. Desuden er der tilkendt sagsøgeren 4.046 kr. til dækning af udgifter til fysioterapi samt 1.066 kr. til dækning af medicinudgifter. Sagsø-gerens udgifter til advokat blev ikke anerkendt som dækningsberettigede.

Påstande

Sagsøgeren har under denne sag, som er anlagt den 7. januar 2014, nedlagt følgende

Principal:

Sagsøgte, Patientskadeankenævnet, tilpligtes at anerkende, at Patientforsik-ringens afgørelse af den 5. februar 2013, og Patientskadeankenævnets afgø-relse af den 21. august 2013, hjemvises til fornyet behandling hos Patien-terstatningen.

Subsidiært:

Patientskadeankenævnet tilpligtes at anerkende, at der til sagsøgeren betales 24.500,00 kr. med tillæg af sædvanlige procesrenter fra sagens anlæg den 7. januar 2014, svarende til omkostningerne til advokat i forbindelse med Pa-

tientskadeankenævnets behandling af sagsøgerens patienterstatningssag.

Patientskadeankenævnet tilpligtes endvidere at anerkende, at der af sagsøgeren skal betales 6.768,02 kr. med tillæg af sædvanlige procesrenter fra sagens anlæg, svarende til sagsøgerens omkostninger til fysioterapi frem til den 5. februar 2013.

Patientskadeankenævnet tilpligtes endeligt at anerkende, at der til sagsøgeren skal betales 1.601,65 kr. med tillæg af sædvanlige procesrenter fra sagens anlæg, svarende til de omkostninger til medicin, som sagsøgeren endnu ikke har fået dækket.

Mere subsidiært:

Patientskadeankenævnet tilpligtes at betale til sagsøgeren et rimeligt beløb efter rettens skøn, med tillæg af sædvanlige procesrenter fra sagens anlæg til betaling sker, til dækning af advokatomkostninger, omkostninger til fysioterapi og medicin.

Patientskadeankenævnet har nedlagt påstand om frifindelse.

Oplysningerne i sagen

Det fremgår af sagens oplysninger, at sagsøgerens advokat indbragte sagen for Patientforsikringen ved en skrivelse af 29. marts 2012, idet det i skrivelseren blev anført, at sagsøgeren mente sig udsat for fejlbehandling blandt andet ved, at "den udførte stramme forbindelse har været udført fejlagtigt, og har været den direkte årsag til min klients senere amputation."

Den 30. august 2012 traf Patientforsikringen afgørelse i sagen. Patientforsikringen fandt ikke sagsøgeren berettiget til erstatning efter lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet, idet man vurderede, at sagsøgeren ikke var blevet påført en skade som følge af undersøgelsen og behandlingen på

Denne afgørelse blev af sagsøgerens advokat forelagt for Patientskadeankenævnet ved skrivelse af 26. september 2012.

Den 2. november 2012 traf Patientforsikringen ny afgørelse i sagen, hvorefter sagsøgerens skade i form af amputation af højre lillefingers yderled blev anset for omfattet af loven. Det fremgik af afgørelsen, at Patientforsikringen efter sin første afgørelse havde modtaget fotodokumentation fra behandlingen af sagsøgerens finger. De nye oplysninger i sagen gav Patientforsikringen anledning til ændring af den tidligere afgørelse. Patientforsikringen fastsatte herefter godtgørelsen for varigt mén og erstatningen for helbredelsesudgifter og andet tab til i alt 34.418 kr. Heraf vedrørte 1.046 kr. udgifter til fysioterapi og 566 kr. udgifter til medicin.

Det hed i Patientforsikringens afgørelse blandt andet:

"

Vi har ved afgørelsen lagt vægt på, at det fremgår af vedlagte billeddokumentation i forbindelse med operationen af højre lillefinger, at der ses tydelige snørefurer lige under det nekrotiske (område med vævsdød) yderstykke af lillefingeren.

Vi har vurderet, at snørefurerne er tegn på, at der i behandlingsforløbet med overvejende sandsynlighed har været anlagt en uhensigtsmæssig stram forbindelse, hvilket med overvejende sandsynlighed har været udløsende årsag til amputationen af lillefingerens yderled.

Det er vores vurdering, at erfaren specialiststandard havde tilsagt, at man havde tilsikret sig, at forbindingen af lillefingeren ikke havde været anlagt for stramt, således at der var tilstrækkelig blodforsyning til fingeren."

Den 5. februar 2013 forhøjede Patientforsikringen erstatningsbeløbet med 28.500 kr. Heraf udgjorde godtgørelse for svie og smerte 25.000 kr. Restbeløbet 3.500 kr. var fordelt med 3.000 kr. til dækning af yderligere udgifter vedrørende fysioterapi og 500 kr. vedrørende yderligere medicinudgifter.

Det hed herom i Patientforsikringens afgørelse:

"Det fremgår af sagens oplysninger, at **A** har afholdt væsentlige udgifter til genoptræning hos fysioterapeut. Imidlertid er det vores vurdering, at **A's** samlede udgifter til fysioterapi ikke kan anses som en følge af patientskaden. Vi har herved lagt vægt på, at det fremgår af sagens oplysninger, at **A** i forbindelse med faldet den 29. januar 2012 også slog sit hoved, og som følge heraf fået spændinger i nakke og hoved. Herudover har **A** fået konstateret tegn på carpaltunnelsyndrom som ikke kan tilskrives den indtrådte patientskade.

Det er således vores vurdering, at en væsentlig del af de afholdte udgifter til fysioterapi må tilskrives andre sygdomme som ikke kan relateres til den indtrådte patientskade. Vi har på denne baggrund fastsat en skønsmæssig erstatning for udgifter afholdt til fysioterapi på 3.000 kr.

Vi har også vurderet, at **A** ikke er berettiget til erstatning for fremtidige udgifter til fysioterapi. Vi har lagt vægt på, at behandling med fysioterapi kan have en midlertidig symptomlindrende effekt, men at der ikke er videnskabelig dokumentation for værdien af en længerevarende behandling. På denne baggrund er der ikke grundlag for at antage, at behandling med fysioterapi vil have en helbredende effekt eller vil sikre en varig opretholdelse af **A's** funktionsniveau.

Patientforsikringen har endvidere modtaget yderligere dokumentation for afholdte medicinudgifter. Vi har på baggrund af de modtagne oplysninger vurderet, at **A** er berettiget til en skønsmæssig fastsat

erstatning for afholdte medicinudgifter på 500 kr.

Vi har lagt vægt på, at **A** også har følger efter sine øvrige forudbestående sygdomme dels fra faldet den 29. januar 2012 og dels fra gener fra capaltunnelsyndrom, hvilket også må antages at medføre et vist behov for smertestillende medicin. Vi har derfor på baggrund af sagens oplysninger fastsat en skønsmæssig erstatning for afholdte medicinudgifter som følge af patientskaden.

Vi har også vurderet, at **A** ikke er berettiget til erstatning for fremtidige medicinudgifter. Vi har vurderet, at patientskadens art og omfang ikke i sig selv kan begrunde en erstatning for fremtidige medicinudgifter, og at de nuværende gener fra patientskaden som **A** måtte opleve, må anses som indeholdt i den allerede tilkendte godtgørelse for varigt mén."

Patientforsikringen afslog at dække sagsøgerens udgifter til advokat.

Den 21. august 2013 stadfæstede Patientskadeankenævnet Patientforsikringens afgørelse.

Det hedder i Patientankenævnets afgørelse vedrørende helbredelsesudgifter og andet tab:

"Nævnet finder, at **A** ikke er berettiget til yderligere erstatning for udgifter til fysioterapi og medicin end det allerede tilkendte, jf. erstatningsansvarslovens § 1.

Nævnet kan tilslutte sig begrundelsen i Patientforsikringens afgørelse af 5. februar 2013.

Nævnet har særligt tillagt det vægt, at **A** ved den tilkendte godtgørelse for varigt mén er blevet kompenseret for sine gener som følge af patientskaden, og at fysioterapi og smertestillende medicin ikke kan betragtes som nødvendig behandling med henblik på at opnå en helbredende effekt af patientskaden i form af amputation af højre lillefingers yderled."

Sagsøgeren har under sagen fremlagt regninger fra sin fysioterapeut på i alt 10.814,02 kr. vedrørende perioden 26. april 2012 til 29. april 2013.

Sagsøgeren har desuden under sagen fremlagt fakturaer vedrørende medicinindkøb i perioden 1. februar 2012 til 3. december 2012 på i alt 2.667,65 kr.

Sagsøgerens læge **D** har den 3. oktober 2013 henvist sagsøgeren til fysioterapi på grund af "langvarige nakkesmerter og fingersmerter efter fald i januar 2012."

Det hedder i **E'S** epikrise af 5. maj 2014

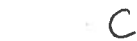
"Kommer med smerter i nakke/skulder og højre lillefinger og op i hånden og

underarmen. Var udsat for et fald på gaden 26.01.2012. Han faldt ned i noget glasskår der lå på vejen og fik revet sin lillefinger op. Efterfølgende har han fået amputeret det yderste led af lillefingeren.

Status: Patienten kommer jævnligt til behandling en til 2 gange om ugen, med god effekt. Har været i behandling siden 11.04.2012 med jævne mellemrum.

Diagnose: Piskesmældslæsion af nakken efter fald med smerter i nakke/skuldre og hovedpine. Neurogene smerter i høj lillefinger/hånd og underarm.

Behandling/antal konsultationer: Manuel terapi og akupunktur. Patienten har fået behandling på følgende datoer med henblik på smerte lindring af hans neurogene smerter i høj. underarm/hånd og lillefinger ... i alt 54 behandlinger"

I sagsøgerens journal hos er der den 2. maj 2014 lavet følgende tilføjelse:

"...Pt. har stadigvæk føleforstyrrelse og øm omkring spids af stumpe og på ulnarkant. Let føle omkring medialsiden af stumpe i høj. 5 finger. Omkring 5. metacarpområde er der gode neurologiske forhold, men smerter omkring fingre og nedsat bevægelse.

Pt. kan flektre næsten til 90° fra grundledet. PIP-leddet kan ikke flektre. Pt. oplyser også at have smerter strålende fra hans lillefinger op på hans hånd og til antebrachium på ulnarkant og nogle gange til skulder i høj. side.

Der er taget rtg. af hans skulder, som viser ingen tegn til fraktur eller luksation. piskesmældslæsion af nakken efter fald i januar 2012 og langvarige nakkesmerter efter følgende.

Pt. er stabil i skulder i høj. side og kan godt flektre, ekstendere og abducere. Abducere til normalgrænsen.

Har tidligere været til MR-scanning af col. cerv., som viste stenose omkring C5/C6 og C6/7 og discusdegeneration på samme niveau.

BEHANDLING OG PLAN

Pt. fortsætter med genoptræning hos ergo pga. hans nedsatte bevægelse i høj. 5. finger. Pt. skal stadigvæk gå 2 gange om ugen hos ergo og fys.

Pt. er også selv utilfreds med genoptræning via ergo og fys.

Pt. får smertestillende i forvejen pga. nakkesmerter og rygsmerter.

Pt. er AFSLUTTET. Pt. er informeret om, at hvis der kommer gener eller bliver værre skal han kontakte egen læge eller fys. og blive henvist tilbage til os."

I en erklæring af 21. februar 2013 fra hedder det:

"Henvisningsårsag; Kommer med smerter i nakke/skuldre og hovedpine efter fald 29.01.2012 hvor han slog ryggen og nakken. Har efterfølgende fået hovedpine. Desuden smerter og parasthesier i høj. hånd og arm og efter amputation af 5 finger.

Status; Patienten kommer jævnlig til behandling med god effekt.

Diagnose; Piskesmælds læsion med smerter i nakke/skuldre og hovedpine.
Refleks dystrofi høj arm og fingre.

Behandling Manuel terapi og akupunktur."

Sagsøgerens fysioterapeut har på en anmodning om udlevering af journalop-
tegnelser meddelt sagsøgerens advokat, at han havde afleveret alt, hvad han
havde vedrørende sagsøgeren.

Sagsøgeren har forklaret, at han den 29. marts 2012 henvendte sig til advo-
kat efter anbefaling fra sin læge og fra en medarbejder på biblioteket. Sagsø-
geren er stærkt ordblind og havde forud for henvendelsen til advokat søgt at
hente hjælp forskellige steder. Han havde både været hos kommunen og på
biblioteket. Hans læge havde med det samme sagt, at der var begået en
kæmpe fejl. Da bandagen kom af, lugtede det rigtig grimt. Han fik hos sin
læge udprintet journalen, og lægen hjalp ham med klagen. Det var efter for-
slag fra lægen og F, at han indgav sin klage til Pa-
tientforsikringen. De hjalp ham med at udfylde erklæringen og sagde, at der
var tale om en fejlbehandling. De sagde hele tiden, hvad sagsøgeren skulle
gøre, og han gjorde bare det, de sagde. Han var til behandling hos fysiotera-
peut. Behandlingen bestod i akupunktur samt i massage af underarm og
hånd. Han beskadigede også nakken ved faldet og har fået fysioterapi for
dette, men nogle gange var det kun hånden, der blev behandlet. Amputatio-
nen har givet ham store problemer, idet det stråler op gennem underarmen.
Desuden er der ingen blodforsyning til fingerstumpen, som er som en istap.
Han har fået mange behandlinger for problemerne med hånden. Han kan ik-
ke sige hvor mange, men der skal nok have været tale om 54 behandlinger,
sådan som fysioterapeuten har oplyst. Behandlingerne har lindret men ikke
løst problemet. Han har stadig smerter og er helt følelsesløs i sin lillefinger.
Han kan ikke på fysioterapeutens regninger se, hvad der vedrører behandlin-
ger af nakken, og hvad der vedrører behandlinger af fingeren. Akupunkturen
har udelukkende vedrørt fingeren. Han fik ikke medicin før faldulykken.
Sagsøgeren er kunstmaler, og amputationen af fingeren har været meget ge-
nerende for ham. Han har fået mange forskellige slags smertestillende medi-
cin, og han har også været i penicillinbehandling. Den stærke smertestillen-
de medicin, han modtog efter faldet, var udskrevet af lægen. Medicinen kan
være udskrevet for at lindre smerter i nakken og i fingeren, men det var mest
for smerterne i fingeren, han fik udskrevet smertestillende medicin. Sagsø-
geren havde ikke selv kunnet finde ud af at gennemføre klagesagen. Han kan
ikke klare sådan noget og føler sig stærkt handicappet på det område. Sagsø-
gerens hustru havde ikke mulighed for at hjælpe, men har dog hjulpet ham
lidt. Når han modtog noget skriftligt, henvendte han sig til kommunen. Han
har ikke selv henvendt sig til Patientforsikringen. Før amputationen kendte
han slet ikke ordet koldbrand. Den kontakt, der har været med Patientforsik-
ringen, er gået gennem hans advokat. Det var på lægens initiativ, at der blev
optaget fotos af hans finger.

Parternes synspunkter

Sagsøgeren har til støtte for sin principalle påstand bl.a. gjort gældende

- at Patientskadeankenævnet, og Patientforsikringen i forbindelse med deres bedømmelse af nærværende sag har lagt vægt på journalmateriale udarbejdet af fysioterapeut, E der ifølge Patientskadeankenævnets egen opfattelse ikke lever op til journalføringsbekendtgørelsen af den 2. januar 2013 og/eller vejledning af den 16. marts 2014, om fysioterapeuters ordnede optegnelser
- at Patientskadeankenævnet således har truffet afgørelse på et ufuldstændigt oplyst grundlag,
- at det påhviler Patientskadeankenævnet og Patientforsikringen som offentlige myndigheder, der træffer afgørelser ift. borgeres erstatningssager, at efterleve officialmaksimen iht. klage- og erstatningslovens § 33, der således ikke ses opfyldt
- at dette forhold udgør en væsentlig sagsbehandlingsfejl,
- at Patientskadeankenævnet ved at have efterspurgt speciallægeerklæring, eller ved at have indhentet anden kvalificeret vurdering, kunne have fået oplyst grundlaget for behandlingen af sagsøgerens krav, uden større besvær,
- at sagsøgeren naturligvis havde medvirket til en sådan yderligere oplysning,
- at Patientskadeankenævnet ved at træffe afgørelse ud fra et ufuldstændigt oplyst grundlag, reelt har afskåret sagsøgeren fra at redegøre nærmere for sagens rette sammenhæng,
- at Patientskadeankenævnet ikke kan foretage et forvaltningsretligt skøn ud fra åbenlyst mangelfulde oplysninger, ikke alene i forbindelse med Patientforsikringens oprindelige afgørelse af den 30. august 2012 og 2. november 2012, men også i forbindelse med vurderingen i afgørelsen den 5. februar 2013 og den 21. august 2013.

Til støtte for den subsidiære påstand har sagsøgeren gjort gældende

ad omkostninger til advokat:

- at sagsøgeren er svært ordblind, og behersker ikke fuldt ud det danske sprog,

- at sagsøgeren i forbindelse med behandlingen af sagsøgerens erstatningssag i den forbindelse har indhentet hjælp fra venner og bekendte, ansatte på G i og afslutningsvist advokat, idet han ikke forstod sine rettigheder og forpligtelser i erstatningssagen,
 - at Patientskadeankenævnet og Patientforsikringen i overensstemmelse med den primære påstand ikke har oplyst sagen tilstrækkeligt, og da slet ikke således, at sagsøgeren havde muligheden for at vurdere sin egen sag, hvilket hele sagsforløbet også indikerer,
 - at der ved advokatmellemkomst blev opnået et for sagsøgeren bedre resultat, end den oprindelige afgørelse fra Patientforsikringen, i øvrigt ud fra billeder, der er optaget i sagsøgerens patientjournal,
 - at praksis herefter tilsiger, at sagsøgeren kan tilkendes dækning af sine rimelige advokatomkostninger, der ikke ses at være bestridt størrelsesmæssigt, idet særlige forhold gør sig gældende,
 - at Patientskadeankenævnet i øvrigt ikke har fremlagt nogen form for dokumentation for, at der skulle være foretaget overvejelser omkring sagsøgerens forståelse, jf. Forvaltningslovens bestemmelser herom,
- ad omkostninger til fysioterapi og medicin:
- at sagsøgeren iht. bilag har modtaget fysioterapi som følge af sagsøgerens konstaterede carpaltunnelsyndrom, og de udstrålende smerter, som følge af fantomsmerter fra finger op igennem resterende fingerled, hånd, underarm og nakke,
 - at sagsøgerens fysioterapeut har anført, hvilke behandlinger der er udført, og med henvisning til den relevante smerte, som behandlingen skulle modvirke,
 - at det udviste skøn er sket uden nogen form for kvalificering af sagsøgerens forhold, jf. den primære påstand og sagens forløb i øvrigt,
 - at det ikke skal komme sagsøgeren til skade, at den af sagsøgeren valgte sundhedsperson, ikke har levet op til journalføringsbekendtgørelsen, og/eller vejledning om fysioterapeuters ordnede optegnelser,
 - at det bestrides, at sagsøgerens hovedtraume eller forudgående lidelser har haft nogen form for indvirken på de fysioterapibehandlinger, som sagsøgeren har haft behov for, og modtaget iht. sagens bilag,
 - at sagsøgeren har haft omkostninger til smertestillende medicin, som følge af de væsentlige gener, som sagsøgeren har oplevet, herunder summende fornemmelse i fingeren, samt spændinger og

- fantomsmerter, der er gået op igennem finger, hånd og arm,
- at disse ikke ses at være fuldt ud dækket frem til stationærtidspunktet,
- at det i øvrigt bestrides, at sagsøgeren skulle have indkøbt smertestillende medicin til andet, end de relevante fra patientskaden,
- at sagsøgeren således kan kræve disse erstatningsposter dækket, som følge af den anerkendte patientskade og Erstatningsansvarslovens regler herom.

Patientskadeankenævnet har til støtte for sin påstand gjort gældende, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte Patientskadeankenævnets afgørelse af 21. august 2013. Ved bevisbedømmelsen må det tages i betragtning, at Patientskadeankenævnet på grund af sin sammensætning, der blandt andet omfatter medlemmer med lægevidenskabelig baggrund, brugen af speciallægekonsulenter ved afgørelser og gennem behandling af et stort antal sager, har en særlig erfaring i at bedømme denne type sager, og at der derfor skal være sikkert grundlag for at tilsidesætte afgørelsen. Sagsøgeren kan alene opnå erstatning for helbredelsesudgifter, som skyldes behandlingsskaden. Ved faldulykken den 29. januar 2012 pådrog sagsøgeren sig - udover den relevante skade på højre lillefinger - tillige et slag mod hovedet, som har medført spændinger i nakke og hoved. Herudover havde sagsøgeren fået konstateret tegn på carpaltunnelsyndrom uden sammenhæng med behandlingsskaden. Da sagsøgeren havde følger efter sine øvrige forudbestående sygdomme, dels fra faldet den 29. januar 2012, dels gener relateret til carpaltunnelsyndrom, hvilket må antages at have medført et vist behov for smertestillende medicin. Det er derfor med rette, at der er tilkendt sagsøgeren en skønsmæssig fastsat erstatning for afholdte medicinudgifter. Sagsøgeren har ikke fremlagt dokumentation for yderligere medicinudgifter, end hvad der indgik i Patientskadeankenævnets behandling af kravet, og sagsøgeren har ikke tilvejebragt grundlag, endsize sikkert grundlag, for at tilsidesætte Patientskadeankenævnets afgørelse. Sagsøgeren er heller ikke berettiget til erstatning for fremtidige medicinudgifter, idet der er taget hensyn til eventuelle fremtidige gener fra fingeren i den udmålte mén godtgørelse. Mén godtgørelsen kompenserer den skadelidte for ulemperne i hans personlige livsførelse. Sagsøgerens fysioterapibehandling har kun delvist haft til formål at afhjælpe fingergenerne, idet behandlingen ligeledes har haft til formål at afhjælpe smerter i sagsøgerens nakke/skuldre og hovedpine. Sagsøgeren kan ikke få dækket denne del af udgifterne til fysioterapi, da denne del af behandlingen ikke er en følge af patientskaden. Det er derfor med rette, at erstatningen af udgifterne til fysioterapi er sket skønsmæssigt. Skønnet er foretaget på baggrund af den af sagsøgeren fremlagte dokumentation og ud fra en lægelig vurdering af, i hvilket omfang den afholdte fysioterapi har kunnet tilskrives behandlingsskaden. De af sagsøgeren fremlagte fakturaer dokumenterer ikke de enkelte behandlingsformål. Sagsøgeren har ikke fremlagt dokumentation for yderligere udgifter til fysioterapeut, end hvad der indgik i Patientska-

deankenævnets behandling af sagsøgerens krav. Der er således ikke tilvejebragt et grundlag, endsige et sikkert grundlag, for at tilsidesætte Patientskadeankenævnets afgørelse.

Sagsøgeren er ikke berettiget til erstatning for fremtidige udgifter til fysioterapi, idet der er taget hensyn til eventuelle fremtidige gener fra fingeren i den udmålte mængdetgørelse.

Patientforsikringen havde pligt til af egen drift at oplyse sagen, jf. klage- og erstatningslovens § 33, stk. 1. Det samme gjaldt Patientskadeankenævnet, jf. ankenævnets forretningsorden § 4, stk. 3. Der gælder ikke noget formkrav for klager til patientmyndighederne, og det er forudsat i klage- og erstatningsloven, at patienten ikke behøver angive specifikt hvilke punkter i patienterstatningens afgørelse man er utilfreds med, når man ønsker at klage over afgørelsen til Patientskadeankenævnet. Det kræver derfor ikke særlige forudsætninger at klage i patientforsikringssystemet. Det fremgår således også af forarbejderne til patientforsikringsloven, som er videreført med klage- og erstatningsloven, at Patientforsikringen selv skal tilvejebringe de nødvendige oplysninger, således at patienten ikke skal engagere for eksempel en advokat til varetagelse af sine interesser. Det er dermed samtidig forudsat at udgifter til advokatbistand som det klare udgangspunkt ikke kan kræves dækket, og der er da heller ikke i hverken erstatningsansvarsloven eller klage- og erstatningsloven nogen specifik hjemmel til at dække advokatomkostninger. Ifølge retspraksis vil advokatomkostninger kun blive dækket, hvis der foreligger helt særlige omstændigheder, men retspraksis er meget restriktive på dette område. Den omstændighed, at sagsøgeren er ordblind og ikke til fulde behersker det danske sprog, udgør ikke sådanne særlige omstændigheder, som ifølge retspraksis skal foreligge, hvis afholdte advokatomkostninger skal være erstatningsberettigede. Patientforsikringens ændring af den tidligere afgørelse af 30. august 2012 var ikke en følge af, at sagsøgerens advokat i forbindelse med klagen til sagsøgte skulle have fremlagt yderligere lægeerklæringer, men skyldtes en fotodokumentation, som Patientforsikringen modtog efter sin første afgørelse uden advokatens mellemkomst.

Rettens begrundelse og afgørelse

Det må efter det oplyste antages, at Patientskadeankenævnet traf sin afgørelse på grundlag af alle de på daværende tidspunkt tilgængelige relevante oplysninger. Patientskadeankenævnets afgørelse var ikke baseret på et klart utilstrækkeligt oplysningsgrundlag, og der forelå ikke sagsbehandlingsmangler ved afgørelsen. Der er endvidere ikke grundlag for at antage, at der siden Patientskadeankenævnets afgørelse er indtruffet væsentlige faktiske ændringer i det grundlag, som Patientskadeankenævnets afgørelse blev truffet på. Der findes herefter ikke at være grundlag for at hjemvise sagen til fornyet behandling hos Patientskadeankenævnet.

Sagsøgeren blev efter sin faldulykke påført en behandlingsskade, som han efter klage- og erstatningsloven havde krav på at få erstattet. Det må lægges til grund, at sagsøgeren ud over generne fra behandlingsskaden har haft gener som følge af et carpaltunnelsyndrom, som ikke havde noget med hans fald at gøre, samt fra spændinger i nakke og hoved, som skyldtes faldet. De gener, der var udløst af de to sidstnævnte lidelser, må ligesom behandlingsskaden, antages at være søgt lindret med smertestillende medicin og fysioterapi. Der foreligger ikke grundlag for præcist at henføre sagsøgerens udgifter til medicin og fysioterapi på de enkelte lidelser, og fordelingen må derfor bero på et skøn. Patientskadeankenævnet har bl.a. medlemmer med lægefaglig baggrund, og kan, hvis det skønnes nødvendigt, gøre brug af speciallæger. Der findes ikke grundlag for at tilsidesætte det skøn, som er udøvet ved fastsættelsen af den del af de samlede udgifter til medicin og fysioterapi, som er anset for helbredelsesudgifter vedrørende behandlingsskaden.

Det lægges til grund, at Patientforsikringen ændrede sin første afgørelse efter at have modtaget fotodokumentation vedrørende den behandling, som førte til amputationen. Det var således ikke på grund af advokatens bistand, at sagsøgeren ved Patientforsikringens afgørelse af 2. november 2012 fik anerkendt, at han havde en behandlingsskade, som gav ham ret til erstatning. Efter klage- og erstatningslovens § 33 skulle Patientforsikringen selv sørge for sagens oplysning, og det var forudsat i lovgivningen, at klagebehandlingen skete, uden at det var fornødent med advokatbistand. Det er i retspraksis statueret, at en klager kun kan gøre krav på dækning af sine udgifter til advokatbistand i forbindelse med behandlingen af en sag ved Patientforsikringen eller Patientskadeankenævnet, hvis der undtagelsevist foreligger særlige omstændigheder. Denne betingelse findes ikke opfyldt i nærværende tilfælde, hvor det ikke er godtgjort, at advokatens arbejde har haft selvstændig betydning for sagens korrekte oplysning.

Patientskadeankenævnets frifindelsespåstand tages herefter til følge.

Efter sagens udfald i forhold til de nedlagte påstande skal sagsøgeren betale sagsomkostninger til Patientskadeankenævnet. Sagsomkostningsbeløbet 20.000 kr. skal dække Patientskadeankenævnets udgifter til advokat incl. moms.

Thi kendes for ret:

Patientskadeankenævnet frifindes.

Inden 14 dage skal sagsøgeren, **A**, i sagsomkostninger betale Patientskadeankenævnet v/ Kammeradvokaten 20.000 kr.

Sagsomkostningsbeløbet skal forrentes i h.t. rentelovens § 8a.

Poul Henrik Pedersen
dommer

/nlu

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Sønderborg, den 29. maj 2015.

Tove Enemark, kontorfuldmægtig